

Nezvalovský blues

Jan Spálený

Šedivá nezvalovská oblaka
v proluce mého vidění
Mám vlčí mhu
snad za ptáka
který mi nebe proměnil
Rozměnil mi ho na drobné
vstávání
telefon
okapy
Ráno je ženám podobné
co neloví až polapí
Tak poslechnout si Edisona
s chybami
s krásou
s nábojem
Vylehčit těžkou chůzi slona
při cestách ranním pokojem
Co poezie dala komu?
Předivo snu co zanikl
Je sedum
já vyjíždím z domu
jak rozvrzaný vehikl
Zlíbám zas telefon kubistický
pak sjedu dolů
k náměstí
Blues má vždycky úděl fický
co kvete
když se nepěstí